

DİN

NİÇİN VE NASIL ÜRETİLİR

Feriduddin AYDIN
[ORCID ID: 0000-0002-6440-6734](https://orcid.org/0000-0002-6440-6734)
[ISBN:
feriduddin@gmail.com](mailto:feriduddin@gmail.com)

دار العبر للطباعة والنشر

Al-Ibar Publishing
İstanbul - 2018

DİN NİÇİN VE NASIL ÜRETİLİR

Kitâbî verilere göre vahyin getirdiği tek din İslâm'dır. Adem (aleyhisselâm)'dan Muhammed (aleyhisselâm)'a kadar Allah elçilerinin tebliğ ettiği din budur. Tarih boyunca çeşitli isimler altında ortaya çıkan inançsal akımların tamamı ise insanlar tarafından üretilmiş yapay dinlerdir. Bunların bazıları bağımsız birer din olarak, bazıları ise İslâm'ın çarpıtılmasıyla üretilmişlerdir.

Örneğin; *Zerdüşizm, Şamanizm, Maniheizm, Mazdakizm, Hinduizm, Budizm, Şintoizm* ve *Konfiçyüs dini*, büyük ihtimalle bağımsız olarak üretilmişlerdir.

Buna karşın **Musa** (aleyhisselâm) tarafından tebliğ edilen İslâm, çarpıtılarak "**Yahudilik**" adı altında yapılandırılmıştır. Aynı şekilde **Meryem oğlu İsa** (aleyhisselâm) tarafından tebliğ edilen İslâm, çarpıtılarak "**Hristiyanlık**" adı altında yapılandırılmıştır. Keza, **Muhammed** (aleyhisselâm) tarafından tebliğ edilen İslâm da yine çarpıtılarak çeşitli dinler üretilmiştir. Muhammedî İslâm'ın tahrip edilmesiyle üretilen dinlerin başlıcalarını şöyle sıralayabiliriz:

Karmatîlik, Dürzîlik, Şiîliğin versiyonları olan (*İsmailîlik, İmamîlik, Zeydîlik* ve *Nusayrîlik*), *Sihizm, Bâbîlik, Kadyanîlik, Bahâîlik*, ve *Müslümanlık*...

İslâm'ı yıkıma uğratarak oluşturulan bu yapay dinler arasında en çok göze çarpan yapı hiç kuşkusuz Müslümanlıktır. Bu durum onun dört özelliğinden kaynaklanmaktadır;

- 1) Oldukça başarılı bir toplum mühendisliği ürünü olarak Müslümanlık, dış görüntüsü bakımından İslâm'a çok benzemekte ve yanıltıcı etki uyandırmaktadır. Nitekim namaz, oruç, hac, zekât ve kurban gibi ibadetler İslâm'dan aşırılıp birçok dinin öğeleriyle harmanlanarak Müslümanlığa mal edilmiştir.
- 2) Yukarıdaki dinlere göre Müslümanlık çok daha yaygındır. Bu özellik, sürekli ve kalıcı algıya yol açarak asırlar boyu derin etkiler bırakmıştır.
- 3) Müslümanlıkta İslâm'a karşı hissedilebilir bir saldırı yoktur. Aksine yüzyıllardır belli odaklar tarafından, *İslâm ile müslümanlığın aynı şey olduğu* ileri sürülerek toplumda kemikleşmiş bir zihniyet ve kanaat oluşturulmuştur. Onun için İslâm ile Müslümanlığın birbirinden ayrı iki din olduğu gerçeği hakkında günümüzün insanını ikna etmek oldukça güçtür. Oysa *Nusayrîlik, Kadyanîlik, Bahâîlik*, ve özellikle *Dürzîlik* dinlerine ait öğretilerde İslâm'a karşı çok aşağılayıcı ifadelerle rastlamak mümkündür.
- 4) İlk önce "*Hâcegân Yolu*" adı altında başlatılmış mistik bir temel üzerinde yapılandırılan Müslümanlık, zamana yayılarak geliştirilmiştir. Biri Muaviyeci, öbürü Muaviye karşıtı olmak üzere aykırı iki ekol olarak tarihi macerasını sürdürmesine rağmen Müslümanlığın İslâm karşıtlığı 800 yıldır (her iki ekolde de) örtülü şekilde başarıyla devam ettirilmiştir. Bu nedendir ki Müslümanlıktaki İslâm düşmanlığı topluma hiçbir zaman hissettirilmemiştir.

Din üretmenin çeşitli nedenleri vardır. Bunları, başta duygusallığa bağlı çare arayışları, taklit, çıkar, sömürü ya da intikam duygularını tatmin olarak sıralayabiliriz.

Örneğin; bunlardan biri Budizm'dir.

* Budizm'in "**hayatta çekilen acı, ıstırap ve tatminsizliğin kaynaklarını bulmak ve bunları gidermek amacıyla**" tasarlandığını, dolayısıyla bir çare arayışı olarak ortaya çıktığını söylemek mümkündür; Beşeri bir dindir. Yani insan aklının ürünüdür. Budizm, MÖ 563-MÖ 483 yılları arasında yaşadığı tahmin edilen ve **Buda** diye ünlenen **Siddhartha Gautama** adında Hintli bir prens tarafından kurulmuştur.

* Buna karşın Sih dininin ortaya çıkışında iki neden bulunmaktadır: Bunlardan biri İslâm'ı örnek almaktır, ikincisi de "**Hindular'ın çok tanrılı ve putperest inanışlarına, kast sistemine ve Brahmanlar'ın aşırılığa varan uygulamalarına karşı**" bir tepkidir.

* Çıkar amaçlı olarak kurulan dinlerin başında ise **Kadyanîlik** gelir. **Mirza Gulâm Ahmed** adında Hintli bir ünlenme heveslisinin öncülüğünde İngilizler tarafından kurularak 1900 yılı kasım ayında ilan edilmiştir.

* Emeviler tarafından Haşimî ailesinin uğratıldığı baskı, dışlama ve soykırım perdesi altında İran topraklarının Araplar tarafından "**İşgal edilmesine karşı**" perslerin İslâm'ı dejenere etmek amacıyla kurdukları Şîilik, açık bir intikam dinidir. **Ömer bin el-Hattab (r)** ve **Osman bin Affan (r)** başta olmak üzere ashabın ileri gelenlerinin bir çoğu Şîiler tarafından aşağılanmaktadır.

* Emevi ordularının 707-715 yılları arasında Orta Asya'da Türklere karşı giriştiği işgaller, putların imhası, zorla din dayatmalar, cinayetler ve katliamlara karşı, kurulan Müslümanlık ise örtülü bir intikam dinidir.

Bu dört din de aynen Budizm gibi beşeri dinlerdir. İnsanlar tarafından tasarlanmış ve onlara zamanın akışı içinde açılım kazandırılmıştır. Vahiy ile hiç bir ilişkileri yoktur. Ancak son derece spekülâtif ve sistematik şekilde geliştirilerek yaygın ve yerleşik hale getirilmiş olan Müslümanlığın neden olduğu derin etkiler ve çok yönlü yıkımlar dolayısıyla bilhassa bu din üzerinde durmak gerekir. Çünkü yaklaşık 800 yıldır yüz milyonlarca insan üzerinde adeta hipnoz etkisi uyandırarak, Orta Doğu'da evrensel düşüncenin, medeni kalkınmanın, hoşgörünün, sevgi ve saygının önüne engeller kuran; insanları ırkçılığa, anarşiye, şiddet ve teröre özendiren özellikle Arap baharından sonra bu bölgenin kan gölüne dönmesinde doğrudan etkili olan bu dinin sırlarını ifşa etmek bir insanlık görevidir.

MÜSLÜMANLIĞIN ÖNEMLİ KARAKTERLERİ

Bilgisizliği Özendirme

Şu husus kesin bir gerçektir ki insanın bugün en az ekmek ve su kadar gereksinim duyduğu binlerce gerçek, karanlık güçler tarafından örtbas edilmeye çalışılmaktadır. Özellikle bunu Türkiye'de çok açık şekilde görmek mümkündür. Doğruların yanlış, yanlışların da doğru olarak insanların aklına, zihnine ve ruhuna yerleşmesi için bu güçler bütün olanaklarını kullanmaktadırlar. Mafyalaşmış binlerce dernek, vakıf, siyasi parti, üniversite ve tarikat toplulukları, yeraltı örgütlerine taş çıkartacak hile ve taktiklerle insanları sömürmek için büyük bir yarış içerisinde dirler. Sahip bulundukları TV. Kanalları, radyolar, gazeteler, dergiler ve internet siteleri gibi iletişim araçlarını kullanarak toplumu yanıltmakta, milyonlarca insanın beynini yıkamakta ve onları amaç ve çıkarlarına alet etmektedirler. Toplum mühendisliği, komplo teorileri ve algı operasyonları gibi falsifikasyon teknikleriyle halkın büyük kısmı şartlandırılmakta, evliya kerametleri gibi hurafelere inandırılmaktadır. Keza asılsız kahramanlık senaryolarının işlendiği TV. Dizileriyle faşizm kışkırtılmaktadır.

Genel olarak Orta Doğu'da özel olarak Türkiye'de bu durum temelde Müslümanlığın doğurduğu bir sonuçtur.¹ Evet, ahlâksızlığa ortam hazırlayarak Türkiye'nin çöküşünü hızlandıran ve bugünkü bilgi kirliliğine de yol açan temel neden Müslümanlıktır. Nitekim bu dinin etkisiyledir ki onun ne zaman ve hangi nedenlerle başlatıldığı hakkında devlet bile hiçbir bilgi vermemektedir. Örneğin Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığının, okullarda okutulmasını kararlaştırdığı –*özellikle tarih ve sosyoloji kitaplarındaki*– bilgiler içinde bu dine ait kaynaklara hiçbir dönemde yer verilmemiştir. Onun için -*küçük bir mü'min azınlık hariç*-, toplumun çoğunluğunu oluşturan «Müslüman» kalabalıklar İslam ile Müslümanlık arasındaki uçurumun hiçbir zaman farkına varamamışlardır. Binlerce akademisyen ve araştırmacı arasında **Prof. Dr. Ahmet Yaşar Ocak**'tan başka hemen hiç kimse bunu merak etmemiştir! Son derece sınırlı ifadelerle de olsa, kitaplarında «*Müslümanlık*» ve «*İslâmiyet*» gibi spekülatif kavramları «*İslâm*» kavramıyla karşılaştırmaya ilk kez bu zat çalışmıştır. İlginçtir ki Türkiye toplumu, bu ilim adamını henüz tanıyamamış ve onun anlayamamıştır!

Toplumun bilgi düzeyini biraz yoklamak amacıyla aşağıda (*Beş kategoride*) yöneltilen sorulara bu ülkede yaşayan Müslümanların vereceği cevaplar, yukarıda değinilen sosyolojik gerçekleri büyük ölçüde ortaya çıkaracaktır. İşte sorular:

* Eğitim, Dil, Bilgi, kültür ve zihniyetle İlgili Sorular:

¹ Önemli fikir adamlarından Dr. Mesut MEZKİRT, Bilgisizlik tehlikesine şu sözlerle dokunmaktadır:

«Bilgi - irfan - tefekkür, bir medeniyetin temel taşı..Bilgisiz inancın ne kadar kadük kalacağı açık ise hazmedil(e)memiş bir bilgi aleminden doğacak tefekkürün nasıl noksan kalacağı izahtan varestedir. Bir bina düşününüz ki zayıf veya temelsiz; küçük sarsıntılarda yerle bir olacağını aklımızla rahatlıkla tartabildiğimize göre bilgisiz bir irfanın ve dolayısıyla tefekkür dünyamızın ne kadar sığ kalacağı âşikârdır.» İşte Müslümanlık adındaki din, İslam coğrafyasında (Özellikle Türkiye'de) böyle bir dünya kurmuştur. Bkz. [1721371\(dergipark.org.tr\)](http://1721371(dergipark.org.tr))

1. Günümüzdeki kaynak bolluğuna ve yaygın teknolojik imkânlarla rağmen Türkiye'deki Müslüman Toplum, neden İslam ile Müslümanlığı birbirinden ayırt edemiyor?
2. Müslümanlar neden Arap alfabesini bin yıl kadar kullandılar? Neden o alfabeyi aşamalarla değil, (01 Kasım 1928 tarihinde) bir günde terk ederek Latin alfabesini kullanmaya başladılar?
3. Müslümanların kendilerine ait bir alfabeleri yok mudur? Varsa neden tarih boyunca hep yabancılara ait alfabeleri kullandılar?
4. Bilindiği üzere, Türkiyeli Müslümanların bugün kullandığı alfabe, kesinlikle Türklere ait değildir. Bu alfabe hiç kuşkusuz Avrupalılara aittir. Buna rağmen sık ve yaygın bir şekilde bu alfabaya «**Türk alfabesi**» (!?) denilmektedir. Bu doğru mudur? Bunun sebebi nedir? Eğer bu iki soru bile yakın gelecekte bu ülkede yaşayan milyonlarca insanın zihnini ciddi şekilde kurcalayacak olursa ortaya çıkacak karmaşayı bugünden tahmin etmek mümkün müdür?
5. Müslümanlarca kullanılan Lâtin alfabesinde yedi karakter vardır ki bunlar batılı ulusların (istisnalar hariç) ortak kullandığı alfabe içinde yoktur. Bunlar: (Ç, Ğ, İ, ı, Ö, Ş ve Ü)'dür. Küresel iletişim sistemlerinin hayata geçirildiği yakın geçmişte bu karakterlerin, özellikle internet haberleşmesinde büyük sorunlara yol açtığı ortaya çıktı. Nitekim Avrupa birliği bundan şikâyetçidir. Bu sorunlar nasıl giderilecektir? Giderilse bile Müslümanlar, hemen her çağda kullanmak zorunda kaldıkları yabancı değerlerin ve malzemelerin sıkıntısından acaba bundan sonra kurtulabilecekler mi?
6. Müslümanlar, hat sanatında çok parlak örnekler vermişlerdir. Öyle ki Araplar bile günümüzde bu sanatı Müslümanlardan öğrenmeye çalışmaktadırlar. Peki Müslümanlar kendilerine ait olmayan bir alfabe yazısına neden bu kadar emek vermişlerdir? Ayrıca neden bu kadar emek verdikleri bir alfabeyi aşamalarla değil de bir gün içinde (01 Kasım 1928 günü) kullanımdan kaldırmışlardır? Acaba bu konudaki karar bütün Müslümanlara rağmen birkaç kişinin dayatmasıyla mı alınmıştır? Eğer bu gerçek ise Müslümanlar her çağda bir ya da birkaç kişinin baskısı altında yaşamaya boyun eğen bir topluluk olarak tarihe geçmeyi kabul ederler mi?
7. Anadolulu Müslümanlar Arap alfabesine karşı duydukları ilgi kadar bu alfabe ile yazılmış Arapça eserlere karşı ilgi duymamışlardır. Bu tespit doğru mudur? Yanlış ise bu yanlış nasıl kanıtlanabilir?
8. Müslümanlığın doğuşundan çok önce (*İslam'la tanıştıkları yıllardan itibaren*) Müslümanlar eğitim, bilim ve kültür alanında baş vurmuş olabilecekleri kaynakların tümünün genelde Arapça olması gerekir. Peki bu kaynakların başlıcaları hangileri olabilir? Günümüzde aydın olarak nitelenen binlerce okur-yazar Müslüman, bu kaynakların adlarını biliyor mu? Bilmiyorsa bu durum ne anlama gelmektedir?
9. Müslümanların kimliğini kanıtlama kaygısıyla bazı araştırmacılar bu kaynaklardan örneğin; **Fütûh'ul-Buldân, Târikh'ul-Umam Wa'l-Mulûk, el-Kâmil, el-Bidâye'tu Wa'n-Nihâye** ve **İbn. Fazlan Seyahatnamesi** gibi eserlerden söz etmektedirler. Bu eserlerin adlarını acaba günümüzde (*kaç Müslüman aydını değil*), kaç Müslüman ilim adamı bilmektedir?
10. Çağımızın ünlü Türk fikir adamlarından **Cemil Meriç**, neden; «*Osmanlı İmparatorluğunda büyük düşünür çıkmadı.*» demiştir? Acaba bu kanaati çürütebilecek herhangi bir kanıt var mıdır? Ya da Osmanlı döneminde ilim ve düşünce adına dünyayı meşgul edebilmiş yazılı bir eser verilmiş midir?

«Yazılı esere ne gerek var, Osmanlı Topraklarının her köşesinde kurulan şu kadar heybetli salâtin camileri, köşkler, köprüler, hanlar, hamamlar ve kervansaraylar Türkün, sanat gücünü, dehasını ve uygarlığa yaptığı katkıları kanıtlamaya yetmiyor mu?» diyebilecek bir kimse acaba her şeyden önce bu eserleri yapan mimarların ve sanatçıların Türk olduklarını kanıtlayabilecek midir? Hem sonra taştan topraktan kayadan bu kadar pahalı ve görkemli eser yaratabilenler neden kâğıt üzerinde çok daha kolay eser veremediler? Yoksa bu eserlerin sahipleri ile yazılı eser veremeyenler ayrı köken ve kültürlerden mi geliyorlardı?

11. Müslümanların, kendilerine ait klasik eserler olarak nitelediği ve övündüğü «**Kutadgu Bilig**» ve «**Divân-u Luğati't-Türk**» adlı eserler acaba ne kadar eskidirler?

12. Bu iki eser, Arapların, henüz İslâm'a bile girmeden önce yazıp Kâbe duvarına astığı «**Yedi Askılar**»'dan kaç asır sonra yazıldılar ve bu ne anlama gelmektedir?

13. Günümüzde Müslümanlar neden bu iki eserle hemen hiç ilgilenmemekte, hatta Türkiye'de milyonlarca insan bu iki kitabın adını bile neden bilmemektedir?

14. Günümüzde Araplar, -1500 yıl önce yazılmış- Arapça eserlerin tümünü günümüzde okuyup anlıyor olmalarına rağmen Müslümanlar (yukarıda adları geçen iki kitap şöyle dursun) Osmanlıların son döneminde yazılmış kitapların içeriğini bile bugün neden anlayamamaktadırlar?

15. Bu iki kitaptan özellikle «**Divân-u Luğati't-Türk**»'un adını bile Müslümanlar neden «**Divân-ı Lugâti'-t-Türk**» şeklinde yanlış telâffuz etmektedirler?

16. Bilindiği üzere, «**Binbir gece Masalları**», «**Kelile ve Dimne**», «**Aladdin'in Sihirli Lambası**» «**Uçan Halı**» ve daha nice hikâyeler yaklaşık bin yıl önce Abbasiler döneminde ve Arapça yazıldı. Birçok dile çevrilmiş olan bu eserler günümüzde dünyanın birçok ülkesinde ve Türkiye'de de okunmaktadır; Keza ilk roman türü, 1155'te Avrupa'da **Chrétien de Troyes** tarafından yazıldı. Acaba Türkiye'de roman ilk kez ne zaman ve kim tarafından yazıldı?

17. Arapça, Farsça ve Türkçe'yi karıştırarak zaman içinde meydana getirilen ve 622 yıl boyunca kullanılan «**Osmanlıca**», acaba gerçekten bir dil miydi? Cumhuriyetle birlikte bu dil terk edildiğine göre onun Osmanlı Müslümanlarına ait olduğu kanıtlanabilir mi?

18. 622 yıllık Osmanlı tarihi boyunca kitap yazanların sayısı neden 1600'ü geçmemiştir?

19. Osmanlı yazarlarına neden «**haşiyeci**» ve «**şerhçi**» denilmiştir?

20. Özellikle roman ve hikâye türünde eserlerin Türkiye'de yazılmaya başlaması hangi milletlerin etkisiyle olmuştur?

21. Bu ülkede milyonlarca Müslüman neden Arapça'ya hâlâ «**Eski Türkçe**» diye bir isim takmaktadır? Oysa bu isimle ancak «**Osmanlıca**» nitelenebilir? Peki neden Müslümanlar bugün Arapça ile Osmanlıca'yı birbirinden ayırt edebilecek bilgiye bile sahip değildirler?

22. Bu ülkede eski camilerin iç dekoru başta olmak üzere birçok tarihi eser üzerinde Arapça kitabeler bulunmaktadır. Müslümanlar neden aynen turistler gibi bu yazılara bakar ve ne ifade ettiklerini anlamazlar?

23. Özellikle camilerin içini süsleyen ve çok önemli mesajlar veren ayet ve hadisler, bu camileri her gün dolduran yüzbinlerce Müslümanın neden hiç dikkatini çekmemektedir? Merak edildiğini ileri sürebilecek kimseler, cami cemaatleri içinde bu ayet ve hadisleri okuyabilen kaç kişi gösterebilirler?

24. Vaktiyle (*Selçukluların sonuna kadar*) resmi dil olarak kullanılan Farsça'dan sonra Osmanlıcanın da Cumhuriyetin kuruluşu ile birlikte terk edilmesi bu dilin yapay veya yabancı olduğunu kanıtlamıyor mu? Bir milletin, kendine ait olmayan bir dili yüzyıllar boyu resmi dil olarak kabul etmesi nasıl açıklanabilir?

25. Fanatik birkaç tarikatçı cemaatinden başka neden kimse artık Osmanlıca'yı merak etmemektedir?

26. Kazakistan, Türkmenistan, Kırgızistan, ya da Özbekistan'dan Türkiye'ye gelen devlet adamları neden Türkiyeli devlet adamlarıyla ancak tercüman aracılığıyla anlaşabilmektedirler? Oysa örneğin Arap ülkelerinin devlet adamları, kendi aralarında tercümansız olarak daima ve rahatça konuşup anlaşabilmektedirler. Alfabeleri, bilim ve yazı dilleri de aynıdır. Türki Cumhuriyetlerin lider ve diplomatları ile Türkiyeli devlet adamları görüşürlerken, aralarındaki konuşmalar neden TV kanallarında yayınlanmamakta, kameralar bu görüşmeleri neden olduğu gibi yansıtmamaktadır?

27. Bu ülkede bazı aydınlar **Yusuf Has Hacib** ve **Kaşgarlı Mahmud** hakkında az çok bir şeyler biliyorlar; oysa bunlardan çok daha geniş bilgi birikimine sahip olmuş ve ölmez eserler bırakarak İslâm kültür mirasına büyük katkılarda bulunmuş, **Zemahşeri** ve **Zehebi** gibi Türk bilginleri hakkında neden bugün Türkiye'de, hemen hemen İlahiyatçılardan başka kimse bir şey bilmemektedir?

28. Türk Dil grameri konusunda kim ilk kez kitap yazdı? Tarih boyunca bu konuda kimler eser verdi? Bu eserlerin herhangi bir işlevi, etkisi ve fonksiyonu oldu mu? Türk dil grameri, hangi tarihte devlet tarafından resmen ele alındı ve okullarda okutulması zorunlu sayıldı?

29. Türkiye'nin ünlü Başbakanlarından **Bülent Ecevit**, Siyaseti bırakıp daktilosunu Müzeye armağan ettiği 2003 yılı Kasım ayında, milyonların seyrettiği bir röportaj sırasında «**Artık bilgisayar kullanmayı öğreneceğini**» söylemişti. Bu ülykenin başbakanı uzay çağında internet ve bilgisayar kullanamamışsa bu nasıl açıklanabilir?

30. Neden hâlâ Türkçe'de sayısı binleri aşan Arapça ve Farsça kelimeler bulunmaktadır?

31. Türk sanat müziğinin makamları, hatta Mevlidin bile makamı neden Yunan kiliselerinde okunan ilâhilerin makamlarına benziyor?

32. Türkiye'de neden dönem dönem isimler değişiyor? Örneğin 50, 60 yıl öncesine kadar halk çocuklarına daha çok; Ali, Hasan, Hüseyin, Mustafa, Osman, Ömer, Bekir, Salih, Hamza, Cemil, Adnan, Cafer, Süleyman, İbrahim, Kasım, Talha, Zübeyir, Abdurrahman, Taha, Asaf, Pertev, Hüsrev, Ayşe, Fatma, Hatice, Zeynep, Reşide, Selime, Fıtnat, Semiha, Necla, Sara, Suzan, Sadberk, Gülriz, Nilüfer, Nergis, Ebru, Şadan, Alev, Nazan, Berfu, Kerime, Cemile, Macide ve Nebahat gibi, Araplara, Farslara ve İbranilere ait isimler veriyordu.

Son yıllarda ise bu gelenek terk edilerek, genelde erkek çocuklara; Aksel, Alparslan, Atacan, Atakan, Ayhan, Barış, Başar, Batuhan, Cengiz, Demir, Deniz, Eralp, Erdem, Ertan, Ertuğrul, Gökhan, Gürbüz, Hakan, Hülâgü, Kaya, Oğuz, Okan, Onur, Orçun, Orhan, Savaş, Selçuk, Sergen, Sonay, Tansel, Tarkan, Timuçin, Timur, Toktamış, Turan, Turgay, Ügeday ve Yavuz... gibi salt Türkçe isimler verildi.

İlginçtir ki kızlar için; Döne, Yağmur, Işık, Güler, Tansu, Yıldız, Sevim, İlkey, Yüksel ve Serpil gibi sırf Türkçe isim tercih edenlerin sayısı oldukça azdır. Bunu neye bağlamak gerekir? Belki de kızlar için, sırf Türkçe olarak çok az sayıda ancak isim türetilbildiği için, genelde yine Arapça, Farsça ve Türkçe'den karma türetilmiş bileşik isimler kullanmak gibi bir zorunluluk doğmuştur. Gülten, Ayten, Nuray, Nurten, Gülsüm, Cansu, Nurcan, Gülben... gibi. Türkler kızlarına, Yunanca'dan alınan Meltem adını bile vermişlerdir. Peki kaynakları bu kadar yabancı olan isimleri Türkler neden kullanmıştır?

Bunlardan da öte; son yıllarda «*üstümüzde*» ya da «*üztümüze*» anlamına gelen Arapça «*Aleyna*» gibi ilginç, hatta çirkin bir isim Türkiye'de son derece yayıldı. Bunu neye bağlamak gerekir?

33. Türkiye'deki üniversitelerin hiç biri, 2008 yılına kadar dünyadaki ilk 500 üniversite arasında neden yer alamadı? Bunun nedenini biliyor musunuz?

34. Aziz Nesin'in eserleri, özellikle, *Zümbük*, *İt kuyruğu* ve *Hız. Dangalak* adlı eserleri, Kemal Sunal'ın rol aldığı filmler, ile *vizontele* adlı film (güldürü perdesi altında) hangi gerçekleri aslında dile getirmeye çalışmaktadırlar?!

* Tarihle ilgili Sorular:

1. Birçok ünlü mimari eserin tasarımcısı ve uygulayıcısı olan **Mimar Sinan**, Ünlü şair ve rûhânî **Celâlüddin-i Rûmî**, **Akşemseddin**, **Eyüp Sultan**, Fatih'in Toplarını döken **Urban**, matbaayı kuran **İbrahim Müteferrika**, **Sokullular**, **Sinan Paşa** ve sayıları elliye varan sadrazamlar ve Osmanlı Padişahlarının, çoğunun anneleri hangi ırk ve milletlerden idiler?

2. Osmanlı bürokrasisi ve yönetim kadrosu neden yabancı unsurlardan (devşirmelerden) oluşuyordu? Asırlardır bu yabancıların soyundan türeyen milyonlarca insanın günümüz toplumundaki oranı ya da sayısı ne kadardır?

3. Osmanlı Devleti'nin yıkılışına kadar neden devlet tercümanlarının hemen hiç biri Müslüman değildi?

4. İstanbul'un Eyüp semtinde gömülü bulunan Arap kökenli Medineli **Khalid bin Zeyd**'e Müslümanlar neden «*Eyüp Sultan*» adını verdiler? Bu zatın adı gerçekten **Eyüp** müdür? Bu zat gerçekten hiç sultanlık yapmış mıdır?

5. Anadolu'nun Müslümanlaşmasını Alparslan'ın fetihlerine bağlayan Milliyetçiler acaba Alparslan'a ait birkaç satırlık not bulabilirler mi? Onun hayatı boyunca Türkçe konuştuğunu ve şarap içmekten vazgeçtiğini bile kanıtlayabilirler mi?

6. Bin yıldan fazla süren Selçuklu ve Osmanlı tarihi boyunca yazılan fermanların herhangi birinde padişahlardan biri kendi ulusuna, acaba bir kez bile; «*Ey Türk Milleti*» diye hitap etmiş midir? Etmemişse ve eğer bu gerçeği yalanlayacak hiçbir kanıt da yoksa bugün milliyetçilerin hemen tamamı neden Osmanlı Padişahları ile gurur duymakta ve hatta onlara kutsal birer kişilik olarak bakmaktadır?

7. Müslümanlar, bugün olduğu gibi Malazgirt'in fethedildiği günlerde de Arapça bilmedikleri ve o dönemde henüz Türkçe eser de vermeye başlamadıkları için gerek Alparslan hakkında, gerekse genel olarak Türkler hakkında Araplar tarafından yazılan tarihleri acaba okuyup bugünkü toplumu aydınlatabilecek alimler bu ülkede var mı, sayıları ne kadardır?

8. Müslim azınlığın aksine -*Mezar ve türbelere olağanüstü önem veren*- Müslümanlar, neden 2014 yılına kadar **Alparslan**'ın mezarının nerede olduğunu merak etmediler?

9. Türkiye'deki okullarda ve üniversitelerde okutulan tarih kitaplarında, Hazar Türkleri hakkında hiç bir bilgi bulunmamaktadır. Bunun sebebi nedir? Prof. Dr. Şaban Kuzu bu konu üzerinde durduğu için mi acaba (*trafik kazası süsü verilen*) bir olay sonucu hayatını kaybetti?!

10. Hazarlardan Oğuzlara ve Osmanoğulları ailesinin ilk kuşaklarına kadar uzanan zincirleme din ve inanç değişimleri hakkında, -*Türkiye'de yazılan resmi tarih kitaplarında*- neden tek kelimeye bile yer verilmemektedir?

11. **Nizamulmülk**'ün **Siyasetname**'si neden asılına uygun biçimde Türkçe'ye çevrilmemekte, çarpık çevirileri bile neden -*yayından çıkar çıkmaz*- gizli eller tarafından hemen imha edilmektedir? Ayrıca **İbn Fazlan**'ın seyahatnamesi neden özellikle Müslümanlar tarafından okunmamaktadır?

12. Türkiye'deki havaalanlarından birine adı verilmiş olan **Hezarfen Ahmed Çelebi** kimdir, nerede doğdu, yaptığı icat neydi, bu zat gerçekten bir ilim adamı mıydı, hangi padişah tarafından hangi suçtan ötürü, nereye niçin sürüldü? Bugünün Türkiye'si -*belgelere dayanarak*- bu sorulara cevaplar verebilir mi? Verebiliyorsa bu cevaplar hangi kaynaklarda yer almaktadır? Veremiyorsa bu ne anlama gelmektedir? Bütün bu belirsizliğe rağmen neden bu zatın adı -*son yıllarda*- bazı kurumlara ve önemli mekânlara verildi?!

13. Başta Rasulullah (s) olmak üzere, Halife **Ebubekr** (r), Halife **Ömer bin el-Hattab** (r), Halife **Osman bin Affan** (r) ve Halife **Ali bin Ebi Talib** (r) gibi İslâm tarihinin ilk büyüklerine ait kılıçlar, yazılı belgeler ve birçok özel eşya, Halen İstanbul'da Topkapı sarayı müzesinde bulunmaktadır. Türk tarihinin muhteşem şahsiyetleri olarak cumhuriyet tarihi boyunca bu ülke insanının zihnine kazınmaya çalışılan **Mete**, **Atilla**, **Oğuz Han** ve **Bilge Kağan** gibi kimselere ait bugün Türkiye müzelerinde herhangi bir kılıç ferman veya özel eşya bulunuyor mu? Bu ne anlama gelmektedir?

14. Türkiye'nin Büyük kentlerinde bazı caddelere ve önemli yerlere **Mete**, **Atilla**, **Oğuz Han**, **Bilge Kağan** ve hatta **Gandi** ve **Kenedy**'nin adları verilmiştir. **Mete cad.** **Atilla cad.** **Mahatma Gandhi Caddesi** gibi... Kıbrıs'ta bile «**Hız. Ömer Caddesi**» adını taşıyan bir cadde vardır, fakat bu satırların yazıldığı 03 Ocak 2012 tarihine kadar, Türkiye'nin hiç bir kentinde **Hulefa-i raşidin**'den birinin adını taşıyan herhangi bir cadde yoktur! Sizce bunun sebebi ne olabilir?

* **Ahlâk ve Görgü ilgili Sorular:**

1. Neden Türkiye, «**Birlik ve beraberlik**» çağrısının en çok yapıldığı ülkedir? Sık sık söylenen bir türküdeki; «**Bektaşî zeybek dadaş * Canlar omuz omuza**»... dizeleri neyi akla getiriyor? Yoksa bu çağrı gerçekte var olan bir parçalanmışlığı mı kanıtlıyor? Bu ülkede sıkça yapılan birlik ve beraberlik çağrıları, Türkiye'de toplumun gruplara, cemaatlara, sitelere ve karşıt kamplara bölünmüş olduğunu mu gösteriyor?

2. Neden Türkiye'de egemen sınıf, halka; sarımsak ve lahmacun kokan, arabesk müzik dinleyen ikinci sınıf diye bakıyor? Türkiye'de trafik kazalarında can verenlerin sayısı neden teröre kurban gidenlerin sayısından daha çoktur? Bu tabloların ahlâkla ilişkili olmadığını söyleyebilir misiniz? Bu kazaların sorumlusu neden «**Trafik canavarı**»dır? Bu adam kimdir, nerelidir, hangi adreste oturur ve Türkiye'ye hangi pasaportla girdi?!!

3. Otobüslerde, Uçaklarda ve genel yerlerde *-kuralları çiğneyerek-*, cep telefonu kullanan, sigara içmeye yeltenen, hiç çekinmeden geçiren, bağırsaklarındaki gazı boşaltan ve yüksek sesle konuşarak etrafı rahatsız eden insan sayısının bu ülkede ne kadar olduğunu hiç merak ettiniz mi? Bu konuda bir anket yapmayı göze alabilir misiniz? Sizce bunlar **«müslim»** mi, **«müslüman»** mı?

4. Devleti yöneten kişilerin, bir toplantı sırasında birbirine kitap fırlatarak ağır hakarete bulunmalarını ve bu ülkeyi ekonomik krize sürüklemelerini etik açıdan nasıl buluyorsunuz?

5. Türkiye’de Büyük şehirlerin özellikle sosyete semtlerinde neden birçok Apartman dairesinde köpek beslenmektedir? Bunun gerçek nedenini hiç araştırdınız mı?

6. Türkiye’de hayat kadınlarının, travestilerin, eşcinsellerin, uyuşturucu satıcılarının, alkol kullananların, tinercilerin, sokak çocuklarının, üfürükçülerin, büyücülerin, falcıların, medyumların, meczupların, tarikatçıların, tutuklu ve mahkûmların sayısını biliyor musunuz? Bunun ahlâk ile ne ilişkisi vardır, hiç düşündünüz mü?

7. Yaklaşık yüz yıldır bu ülkede birbirine karşı savaşan tarikatçılarla Kemalistler arasındaki kavgaların toplum ahlâkı üzerinde yarattığı yıkıcı etkilerin boyutlarını tahmin edebiliyor musunuz?

Türkiye’de 2014 yılında patlak veren **Fetocularla Nakşibendiler** arasındaki savaşın ülkeyi nereye doğru sürüklemekte olduğunu tahmin edebilir misiniz?

* Dinle ile ilgili Sorular:

1. Türkiye ve komşusu olan Müslüman ülkelerde din anarşisi yaşandığı söylenebilir mi? Bu sorunun haklı bir nedeni var mı? «Yok» diyenler, aşağıdaki sorulara ne gibi yanıtlar verebileceklerdir?

2. Türkiye’de, Azerbaycan’da, Suriye’nin ve Irak’ın kuzey bölgelerinde **“Müslümanlık”** adında yaygın bir din vardır. Ortadoğu’daki öbür ülkelerde halk, bağlı oldukları dine neden bu adı vermemektedirler?

3) Türkiye ve civar bölgelerde küçük bir **“Müslim”** azınlık yaşamaktadır. Bu küçük kitle neden Müslümanlardan korunmaya çalışmakta, onlardan uzak durmaktadırlar?

4) Müslümanlıktaki **“örtülü çok tanrılılığın”** sırlarını biliyor musunuz?

5) Şirkten söz edilince Müslümanlar neden öfkelenirler?

6) **«Evliyaların peygamberlerden daha üstün oldukları»** inancını Müslümanlar neden gizlemektedirler. Oysa bu sır 1958 yılında yayınlanan bir kitapta (bir kaza olarak) açıklanmıştır. Açıklama şöyledir: **«Velâyet, fenâya varmış kimsenin hâlidir. Nübuvvet mertebesinden uludur. Bazı enbiyâ hazerâtı velâyete de sâhib olmuşlardır. Lâkin her velîde nübuvvet-i tarifîyye veya tebliğîyye mevcûd olagelmıştır.»** Bkz. Feriduddin AYDIN “Kur’an’daki Din İslam mı Müslümanlık mı”

7. Türkiye’de 23 milyon kadar oldukları tahmin edilen Müslüman bir kitlenin bağlı bulunduğu Nakşibendî Tarikatı aşağıdaki onbir kural üzerinde kurulmuştur. Bu kavramların hangi dinden Müslümanlığa taşındığını biliyor musunuz? İşte o kurallar:

Hûş derdem,

Nazar ber kadem,
 Sefer der vatan,
 Halvet der Encümen,
 Yâd kerd,
 Bâz geşt,
 Nigâh daşt,
 Yâd daşt
 Wuqûf-i zamanî
 Wuqûf-i adedî
 Wuqûf-i qalbî

8. 1810 Tarihinde **Irak**'ın **Süleymaniye** kentinden, İngiliz işgali altındaki Hindistan'a giderek orada bir yıl kaldıktan sonra eğitimi gördüğü Nakşibendiliği getirip Osmanlı toplumuna yayan Kürt kökenli **Halid Bağdadî** adındaki şahsın, “بغية الواجد” adlı kitapta bir araya getirilen mektuplarını hiç incelediniz mi? Kadirî Tarikatı'nın ünlü şeyhlerinden **Maruf el-Berzencî**'nin, **Halid Bağdadî** hakkında; «*O, Hindistan'a gitti, sihirbaz yogacılardan ders aldı ve İngiliz Hristiyanlardan bir din öğrendi*» şeklinde kullandığı ifade ile ne anlatmak istediğini tahmin edebiliyor musunuz?

9. Türkiye'de lâikçiliğin, Nakşibendilikten ilham aldığına ihtimal verebiliyor musunuz; ya da Cumhuriyetin kurucusu olan pagan bir grupla tarikatçıların vaktiyle İstiklâl mahkemelerinde tam anlamıyla diyalog kurma olanağını bularak birbirlerinden oldukça etkilendiklerine inanabilir misiniz?

10. Dinsizlik sıkıntısı çeken Cumhuriyet yöneticilerinin 1925'te Nakşibendi ileri gelenleri ile mahkemelerde yüz göz olduktan sonra antropomorfist (insanbiçimci) bir dinsel anlayış kazandıklarını biliyor muydunuz?

11. İslâm dininde, Allah'a gösterilmesi gereken saygı ile O'ndan başkasına gösterilmesi gereken saygı biçimlerini birbirinden ayırt edebilecek bilgiye sahip olduğunuzu söyleyebilir misiniz? İslâm'da son derece önemli olan bu noktayı hiç düşündünüz mü; düşünme ihtiyacını duyduunuz mu?

12. İslâm dinine bağlı olduğuna inanan bir kimsenin, Ancak Allah'a gösterilebilecek bir saygı biçimi ile O'ndan başkasına eğer saygı gösterirse İslâm'la ilişkisinin derhal kesileceğini biliyor muydunuz? Ayrıca bu ağır suça «**Şirk**», bu suçu işleyene «**Müşrik**» denildiğini, Müşriklerin ise Kur'an'da **pislik** olarak nitelendirildiklerini de biliyor muydunuz?

13. Türkiye'yi, cumhuriyetin başında ele geçirmiş olan Balkanlı bir grup, neden topluma hep «**Müslüman**» oldukları imajını yansıtmaya çalıştılar? Devlete her bakımdan hakim olmalarına rağmen, neden bağılsı oldukları Museviliği hep gizli tuttular? Keza bu topluluk, halkı doğrudan Yahudileştirmek yerine neden «**Milli Türk Dini**» adı altında yeni bir din kurarak toplumu bu dine bağlamayı amaçladılar?

14. Türkiye'de milyonlarca insanın, Ancak Allah'a gösterilebilecek saygı biçimleriyle insanlara (özellikle ölümlere) saygı gösterdiklerini biliyor muydunuz?

15. Bu eğilimin, 1939'da kurgulanan «**Milli Türk Dini**»'nin günümüze kadar devlet törenleri biçiminde uygulamaya konmasının bir sonucu olarak yaygınlaştığından kuşku duyuyor musunuz?

16. Birbirine karşı düşman gibi gözüken tarikatçılarla Kemalistlerin, insanı tanrılaştırma inancını paylaştıklarını, dolayısıyla temelde ortak inançlara sahip bulunduklarını ve bu inancı başkalarına da

dayattıklarını hiç düşündünüz mü? Size göre bütün bu çelişkiler Türkiye’de din anarşisinin ortama hakim olduğunu göstermiyor mu?

17. Ezan ve ibadetlerin Türkçe icra edilmesi konusundan tutunuz, yıllarca bütün ülkeyi meşgul eden Türban sorununa varıncaya kadar yüzlerce meselede seksen yıldan fazla bir zamandır Kemalistlerle tarikatçılar arasında uzlaşmazlıklar ve kavgalar sürüp gitmektedir. Bu gerçeği örtbas edebilecek hiçbir güç mevcut değildir. Bu durum, Türkiye’de din anarşisinin ortama hakim olduğunu göstermez mi?

18. «Türbancılar» ve benzerleri, Türkiye’de yaklaşık elli yıldan beridir, her haftanın başında ve sonunda «**Milli Türk Dini**»’nin amentüsünü okuyarak İslâm’ın dışına çıktıklarına neden hiç aldırış etmediler? Hatta birçok tarikatçı politikacılar Milli Türk Dini’nin tapınağına sık sık giderek ayinlere bile katıldılar. Allah’a karşı bu «**şirk**» suçunu pervasızca işlerlerken hiç ürpermeyen, vicdanı rahatsız olmayan bu insanlar, neden sıradan bir günah sayılan baş açmaya zorlanınca velvele kopararak ortalığı ayağa kaldırdılar? Bu dehşet verici çelişki, Türkiye’de din anarşisinin gerçekten ortama hakim olduğunu göstermiyor mu?

19. Ezanın Türkçe’ye çevrilmesi ve ibadetlerin Türkçe olarak icra edilmesi için zaman zaman birileri bazı öneriler ortaya sürmekte ve radikal çevreleri tahrik etmeye çalışmaktadır. Cumhuriyet tarihinde bu konu o kadar çok tartışılmıştır ki bu gerçeği yalanlayabilecek bir tek insan bile ortaya çıkamaz. Peki bu güne kadar ezanın Türkçeye çevrilmesini ve ibadetlerin Türkçe icra edilmesini isteyen insanların hiç birinin yaşamı boyunca bir tek defa bile namaz kılmadığını, bir gün bile oruç tutmadığını, bir kez bile hacca gitmediğini, bir kuruş bile zekat vermediğini, bir tek defa bile kelime-i şahadet getirmediğini hiç biliyor muydunuz? Ciddi araştırmalarla saptanmış olan bu gerçeği burada okurken neler hissediyorsunuz?! «**Müslim**» olduğuna ilişkin küçük bir kanıt bile ortaya koyamayan bu insanların sırf İslâm’a karşı Müslümanlığı canlı ve güçlü tutmak için mevcut din din anarşisini körüklemeye çalıştıklarını düşünüyor musunuz?

20. Türkiye’de, neden sık sık TV kanallarına üfürükçüler, falcılar, ruhçular, medyumlar, mehdiler, mistikçi ilâhiyat profları çıkartılmakta, sözde açık oturum adı altında İslâm’ın dokunulmaz değerlerinin bu gibi kimseler tarafından tartışılmasına çalışılmaktadır? Oysa bu coğrafyada (*küçük bir müslim azınlıktan başka*) kimsenin İslam ile herhangi bir ilişkisi yoktur. Toplumun nedeysse tamamı müslümandır.

21. İslâm’la hiçbir ilişkisi bulunmayan ve hemen tamamı «**Müslümanlık**» adı altındaki yapay dinin bağılı olan; üfürükçülere, falcılara, ruhçulara, medyumlara, mehdilere mistikçi akademisyenlere – *bağılı bulunmadıkları bir din hakkında-* konuşmak için bu kadar geniş imkânlar ve özgürlükler tanınırken neden «**Milli Türk Dini**» hakkında Mü’minlerin de konuşmasına izin verilmemektedir?

22. Neden 1500 yıl sonra Türkiye’de Ramazan Bayramına «**Şeker bayramı**» diye bir ad takıldı? Bu adı kimler niçin verdi?

23. Neden bazı çevreler Türkiye’de, «**İslâm Alemi**» tabiri yerine «**Müslüman Alemi**» tabirini özellikle kullanmaktadırlar? Oysa «**Müslümanların**» ve mü’minlerin yaşadığı ülkelerde, İslam’ın bütün mensuplarından söz edilirken «**İslâm Alemi**» anlamında: «**Islamic World**», «**Alem-i İslâm**» veya «**el-Alemu’l-İslâmî**» tabirleri kullanılmaktadır.

24. Belli çevrelerin, neden eski çağı değil de özellikle ortaçağı karanlık diye nitelediklerinin sebebini biliyor musunuz? İslâm’ın, Orta çağı aydınlatmasından dolayı Türkiyeli Müslümanların bu

yakıştırmayı özellikle kullandıklarını ve İslâm'ı çirkin, geri ve karanlık göstermek için bunu uydurduklarını biliyor muydunuz?

25. Neden İslâmî ilimlerin okutulduğu fakültelere (*son zamanlardaki bazı istisnalar hariç*) Türkiye'de «İslâmî İlimler Fakültesi» ya da en azından «Dinsel Bilimler Fakültesi» yerine (faculty of theology)'nin karşılığı olan «İlâhiyat Fakültesi» adı verilmiştir? Bu tabirin, temelde «Ruhban okulu», ya da «Papaz Okulu» anlamına geldiğini biliyor muydunuz?

26. Türkiye'de, «İslâmî nikâha», 1950 yılından sonra «İmam nikâhı» diye bir isim takıldı. Bu tabirin yüksek tirajlı bir Yahudi gazetesi tarafından propaganda edildiğini ve toplumun zihnine sinsice yerleştirildiğini biliyor muydunuz?

27. İslâm'ın Türkiye'de henüz kalabilmiş olan zayıf izlerini de ortadan kaldırmak için yukarıdaki çabaların birer rastlantı olduğuna kendinizi inandırabilir misiniz? Size göre bu da Türkiye'de din anarşisinin ortaya hakim olduğunu kanıtlamıyor mu?

28. Peki böylesi inanılmaz bir din anarşisinin yaşandığı Türkiye'de, İslâm'ı bu derece aşındırmaya, kurallarını çiğnemeye ve bu evrensel yaşam ve yönetim sistemine karşı saygısızlık etmeye Toplum neden kendini mecbur görmektedir? Böyle bir anarşi yaşayacağına ve bu evrensel dine sürekli saygısızlık edileceğine, Toplum *spekülatif Müslümanlık yerine* kendisi için başka bir din seçemez mi? Bu soruya nasıl bir yanıt vermek istersiniz?

29. Keza bu kadar ürkütücü bir din anarşisinin yaşandığı ülkede sık sık duyduğunuz «En iyi Müslümanlık modeli Türkiye'deki din anlayışdır» ve «En iyi Müslüman Türkiye'de yaşar» sözleri size tuhaf gelmiyor mu? Ya da şunu söyleyebilir misiniz: zaten İslâm ayrı, «Müslümanlık» da ayrı birer dindir?

30. Şu halde Türkiye'de çoğunluk tarafından benimsenmiş olan din biçiminin İslâm değil, «Müslümanlık» olduğunu söyleye bilir misiniz, ya da İslâm ile «Müslümanlık» arasındaki farkı açıklayabilir misiniz?

31. İslâm ile Müslümanlık arasında, onca belge ve bilgi ışığında saptanmış olan farkı eğer şimdiye kadar bilmiyor idiyse İslâm'a mensup olduğunuzu söyleyebilir misiniz? Ya da Kur'an'ın tabiriyle «Müslim» mi, yoksa halkın tabiriyle «Müslüman» mısınız? Bu soruya cevap verebilir misiniz?

32. Kur'an'ın tanımladığı din şeklinin «Müslümanlık» değil, İslâm olduğunu biliyor muydunuz? Ya da Kur'an'da, «Müslüman» ve «Müslümanlık» kelimelerinin bir tek kez bile geçmediğini hiç biliyor muydunuz? Eğer gerçekten bu iki kelime Kur'an'da yoksa kim, hangi yetki ile bu adları İslâm'a ve mü'minlere verdi?

33. «Muslim» kelimesinin (Arap dil gramerinde) ism-i fail vezninde bir sıfat olduğunu, «Müslüman» kelimesinin sonundaki (an) takısının ise farsça olduğunu biliyor muydunuz? Bu sorunun ne anlama geldiğinin farkında mısınız?

34. Ünlü araştırmacı, akademisyen ve ilim adamı Ord. Prof. Dr. Fuad Köprülü'nün şu sözlerinden ne anlıyorsunuz?

«Türkler İslâmiyet'in birçok unsurlarını doğrudan doğruya Araplardan değil, acemler vasıtasıyla aldılar. İslâm medeniyeti Türklere, İran kültürünün merkezi olan Horasan yolu ile

Maveraü'nnehr'den geçerek geliyord». (Türk Edebiyatında İk Mutasavvıflar, Diyanet İşleri Başkanlığı yayınları, 8. Baskı. S. 21. Ankara-1993)

35. Bu bilimsel tespit ile Türklerin İslâm'la tanışmasını sağlayan İranlıların İslâm'a nasıl baktıklarını merak ediyor musunuz? Eğer merak ediyorsanız, aynı araştırmacının İranlılar hakkındaki şu tespitini nasıl buluyorsunuz:

«İrânîlik, Hz. Hüseyin evlâdını Sâsânîler'in varis ve takipçisi sayarak, "Ehl-i Beyt'in hukukunu müdafaa perdesi altında Arap Milliyetine ve İslâm dinine dehşetli darbeler vurdu ve eski bir medeniyetin kolayca yok edilemeyeceğini – Zerdüş akidelerini İslâm kisvesi altına sokmak suretiyle – açıkça gösterdi» (Türk Edebiyatında İk Mutasavvıflar, Diyanet İşleri Başkanlığı yayınları, 8. Baskı. S. 15. Ankara-1993)

36. Güvenilir ve ünlü bir ilim adamının tespiti ile; **«İslâm dinine dehşetli darbeler vurmuş»** olan bir millettten Kur'andaki İslâm'ı öğrenmek mümkün mü? İslâm'la 1000 yıl önce İranlılar'ın öncülüğünde tanışmış olan ve yüzyıllar boyu onların dilini devlet dili olarak kullanan Türkler'in, o günlerde İslâm'ı çok yanlış algılamış olmaları ihtimali yok mudur? O tarihlerde yapılmış birçok yanlışlık bugünlere sarkmış olamaz mı? Dolayısıyla **«Müslümanlık»** denen din böyle doğmuş olamaz mı?

37. Peki, madem ki **«Müslümanlık»** İslâm'dan ayrı bir din şeklidir, şu halde Müslümanların da aynen mü'minler gibi Kur'an'la ilgilenmelerinin mantıklı bir nedeni var mıdır?

38. Mü'minlerin, Kur'an'ın bütünlüğüne inanan bir azınlık olduklarını, buna karşın **«Müslümanım»** diyen çoğunluk içinde (*istisnalar hariç*) Kur'an'ın bütünlüğüne inanan hemen hiç kimsenin bulunmadığını tahmin bile edebiliyor muydunuz?!

39. Din konusunda insanlara bu kadar çok soru yöneltilebilecek bir ortam neyi kanıtlamaktadır? İnsanların bu ülkede neden zihinleri bu kadar karışıktır? İnsanlar bu ülkede neden çok kuşkuludurlar? İnsanlara bu sorular yöneltirirse yaklaşık cevap verecek olanların oranı ne kadar olabilir?

40. Türkiyeli insan neden böylesi bir din kaosunu yaşamaktadır? Bu insanların başka bir işi yok mu? Yabancıları oldukları İslâm'la bu kadar uğraşacaklarına, başka bir meşgale bulamazlar mı?!

41. Cuma günü İslâm'da, Pazar günü Hristiyanlıkta, Cumartesi günü ise Yahudilikte haftalık kutsal tatil günüdür? Bunu biliyor muydunuz? Eğer biliyorsanız, Türkiye'de İslâm'ın değil, Hristiyanlara ve yahudilere ait kutsal günlerin haftalık tatil günleri olarak kabul edildiğini nasıl karşılıyor ve nasıl değerlendiriyorsunuz? Eğer siz de; **«Esasen bu konuda bir art niyet ve İslâm dümanlığı yoktur, sadece, medeni dünyaya ayak uydurmak için böyle bir düzenleme yapılmıştır»**, diyorsanız, Türkiye'nin gerek bu düzenleme ile gerekse **«Noel baba»** şenlikleri, İstiklal marşının batıya ait müzik ölçüleriyle bestelenmesi, dinsel bilimlere **«ilâhiyat»** adının verilmesi gibi Hristiyan ve Yahudilere ait dinsel kültürün ülkemizde yerleştirilmesi sayesinde Türkiye'nin hangi önemli sorunlarına çözüm bulunduğunu açıklayabilir misiniz? Yoksa bütün bu soruların altından siz de mi çıkamıyorsunuz (?)

* Siyasetle İlgili Sorular:

1. Bilindiği üzere, Tekkeler, zaviyeler ve türbeler 30 kasım 1925 tarih ve 677 sayılı kanunla kapatılmış ve buralardaki mistik faaliyetler yasaklanmıştır. Tarikatçılık, İslâm'da da **«şirk»** ya da **«bid'at»** olarak neden olabileceği sonuca göre farklı suçlar oluşturur. Buna rağmen son zamanlarda iktidarlar neden bu yıkıcı akımlara göz yumdular?

2. Türkiye’de çok geniş bir tabana sahip bulunan Nakşibendi Tarikatını kontrol altına almak için Hangi iktidarın başbakanı bu tarikatın başına bizzat seçtiği adamı getirmiştir?
3. Tarikatçıların en ufak kıpırdanışlarına kadar her şeyden haberdar olan Kemalistler Cumhuriyetin ilk yıllarında tarikatçılığa ateş püskürürlerken, 28 Şubat postmodern darbesinin yapıldığı günlerde neden Nakşibendi Tarikatını alttan desteklediler? Bu gün bile bu tarikatın Güneydoğuda bulunan en büyük merkezine (derin devlet eliyle) neden hâlâ mürit kazandırma faaliyetleri bütün hızıyla sürdürülmektedir?
4. Dönemin «**Polit bürosu**», isteyince Hizbullah’ı kaşla göz arasında ortadan kaldırırken tarikatları neden gizlice desteklemektedir? Bu ülkede herkes Nakşibendi olursa devlet daha rahat çalışacağı için mi, yoksa tarikatlar İslâm’ı daha çok aşındırıp dejenere etsinler diye mi acaba böyle bir tutum izlenmektedir?
5. Resmi ideoloji eğer, «**İslâm’a kim ve hangi akım zarar veriyorsa, kanunsuz bile olsa serbest bırakılmasını**» öngörüyor ise bu ülkede adaletten, insaftan, dürüstlükten, içtenlikten, şeffaflıktan, eşitlikten ve barıştan söz etmek mümkün olur mu?
6. Eğer resmi ideoloji böyle bir mantıktan hareket ediyorsa, İslâm’la uğraşıp daha çok yıpranacağına, neden topluma İslâm dışında yeni bir din kurumunu empoze etmemektedir? Üstelik böyle bir din zaten 1939 da kurgulanmıştır; bu din günümüze kadar devlet törenleri olarak zaten uygulanmaktadır; «**Milli Türk Dini**» olarak bu kurumu, Müslümanlığın yerine resmen oturtmak için acaba «**Polit Büro**» neyi beklemektedir?
7. Bu dinin, tapınağından çağrısına, amentüsünden tekmil ayinlerine kadar her şey düşünülmüş ve tertip edilmişken; üstelik bütün okullarda her hafta müslüman, Hristiyan ve Yahudi çocuklarına bile bu amentü –*yakın tarihe kadar*- zorla okutuluyordu; hal böyleyken neden artık bu din (din olarak) ilân edilmemektedir?
8. «Şehid» kelimesi Arapçadır, dinseldir ve tamamen İslâm’a ait bir kurumdur; Lâiklikle hiçbir ilişkisi yoktur. Peki öyle ise neden Lâikçi rejim bu dinsel ve İslâmî kelimeyi kullanarak aynen **PKK** gibi din sömürüsü yapmaktadır. (*Nitekim PKK’lılar da kendi öldürülmüşlerine şehid diyorlar!*) Bu iki politeist düşmanın «şehid» tabirini kullanmaları, hangi amaca yöneliktir? Ayrıca bu dinsel uygulama devletin lâikliğe aykırı bir suçu devamlı işlediği anlamına gelmez mi? Hem sonra Türkçe olmayan «**şehid**» kelimesini «**şehit**» diye çarpıtmamın amacı nedir? İslâm’a karşı bu saygısızlığı kim hangi yetki ile yapabilmektedir?
9. Lâik devlette «**Diyanet İşleri Başkanlığı**» gibi dinsel bir kuruma yer vermek fahiş bir çelişki değil mi? Devlet, bizzat kendi bünyesi içinde (İslam’ın adını kullanarak) böyle bir kuruma yer vermekle din sömürüsü yapmış ve dolayısıyla sürekli suç işlemiş olmaz mı?
10. Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde onbinlerce **Sünnî** din adamı çalıştırılmakta, ancak (*Kur’an’ın bütünlüğüne inanan*) Hanif mü’minlerin, Hristiyanların, Yahudilerin, Yezidilerin, Alevilerin ve çeşitli pagan grupların da ödediği vergilerden bunlara maaş ödenmektedir. Bu adaletle bağdaşır mı? Yoksa devleti yönetenler ve kanun koyucuları «**kul hakkı**» diye bir şeye inanmıyorlar mı? Bu adamlar eğer İslâm’a değil, Milli Türk dinine bile bağlı iseler, bu dinde «**kul hakkı**» yok mudur? Oysa bu dinin tanrısı da vardır, kulu da vardır. neden Müslümanlıkta ve Milli Türk Dini’nde «**kul hakkı**» yoktur?

Yukarıdaki sorulara daha yüzlerce soru eklenebilir. Ancak müslüman toplumun bilgi seviyesini test etmek için bunlara verilecek cevaplar bir tespit yapmak için yeterlidir. Bu nedenle Müslümanlığın biraz da öbür karakterlerine bakmakta yarar vardır.

Psikolojik Yönlendirme

Müslümanlığın etkileme yöntemleri arasında *“psikolojik yönlendirme”* diyebileceğimiz bir özellik vardır. Bu özellik ona, *-yaklaşık 800 yıl önce organize olmuş-* mistik bir teorisyen ekip tarafından kazandırılmıştır.² Bu yöntem, *“Spekülatif saklayıcılık”* ile *-veya daha açık bir deyişle-; “Hileli sır saklama”*. Yoluyla uygulanmaktadır. Bu yöntemi uygulayanların başında ise meâlcileri göstermek yanlış olmaz. Meâlcilik, dıştan İslâm’a hizmet gibi yansımaktadır. Oysa bu akım, aslında İslâm’ı örtülü bir şekilde yıkıma uğratma hareketidir. Aşağıdaki bilgiler bu gerçeği kanıtlayacaktır. İslâm alimleri Kur’an’ın meâl ile değil, ancak tefsir yoluyla başka bir dile çevrilebileceği noktasında görüş birliği içinde olmalarna rağmen, Türkiye’de yakın tarihte bir meâl yazma hareketi başlamış, (ya da amaçlı olarak başlatılmıştır!) Türkiye’de 1961 yılından itibaren başlayan meâlcilik akımı, tarih boyunca Kur’an-ı Kerim’e karşı sürdürülen saldırıların en sinsi türüdür. Nitekim günümüzde sayıları üçyüze varan meâl yazarı arasında Arapça bilenlerin sayısı birkaç kişiden ibarettir. Bunlar da Arapçayı (gramer ezberciliği ile) tek taraflı ve köhne medreselerde öğrenmişlerdir. Bunların arasında, çok kısa bir mektup yazabilecek kadar Arapçayı iletişim dili olarak kullanabilen bir tek kişi bile bulunmamaktadır. Bu gerçeği şöyle kanıtlamak mümkündür:

Meâl yazarları arasında isimleri en çok öne çıkan şahıslardan Arapça dil eğitimi alanların hiç biri bu dille yazma ve konuşma becerisini kazanamamıştır. Nitekim bunlardan hiç biri, hayatında Arapça akademik bir makale yazmış değildir. Makale şöyle dursun, bunlara ait Arapça birkaç satırlık anıya, kısa bir mektuba, ilmî bir eleştiriye ya da bir röportaja bile rastlanmamıştır.³

² Bu ekibin ilk iki öncüsü; Ahmed-i Yesevî ve Abdülhalık Gucevanî’dir.

³ Türkiye’de en çok tanınan meâl yazarlarının adları şöyledir:

Abdülbaki Gölpınarlı, Abdullah Ahmet Akgül, Abdullah Atıf Tüzüner, Abdullah Aydın, Abdullah Parlıyan, Abdülaziz Bayındır, Adem Uğur, Ahmed Davudoğlu, Ahmet Ağırakça-Besir Eryarsoy, Ahmet Hulusi, Ahmet Okutan, Ahmet Tekin, Ahmet Varol, Ali Akın, Ali Bulaç, Ali Fikri Yavuz, Ali Kara, Ali Özek, Hayreddin Karaman, Ali Turgut, Mustafa Çağrı, İ. Kafi Dönmez, Ali Rıza Sağman, Bahaeddin Sağlam, Bayraktar Bayraklı, Bekir Sadak, Besim Atalay, Celal Yıldırım, Cemal Külünkoğlu, Cemal Sofuoğlu, Abdulkadir Şener, Mustafa Yıldırım, Cemil Said, Diyanet İşleri Başkanlığı, Diyanet Vakfı, Edip Yüksel, Elmalılı Hamdi Yazır, Enver Baytan, Erhan Aktaş, Halis Bayancuk, Hamdi Dödüren, Hasan Basri Çantay, Hasan Elik, Hasan Tahsin Feyizli, Hayrat Neşriyat İlim Araştırma Heyeti Hüseyin Atay İhsan Atasoy, Ümit Şimşek, Mehmed Paksu, Cemal Uşşak, İhsan Eliaçık, İlhami Güler, Ömer Özsoy, İlyas Yorulmaz, İskender Evranosoğlu, İsmail Ferruh, İsmail Hakkı İzmirli, İsmail Yakıt, İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu, Kadir Kabakçı-Hasan Karakaya-Mehmet Süslü-Kenan Seyithanoğlu, Kerim Aytekin, Kadri Çelik, Kazım Kadri, Kemal Çöllüoğlu, M. Kazım Öztürk, Mahmut Kısa, Mahmut Özdemir, Mahmut Toptaş, Mahmut Ustaosmanoğlu, Mehmet Akif Ersoy, Mehmet Çakır, Mehmet Çoban, Mehmet Okuyan, Mehmet Türk, Mehmet Zeki Duman, Murtaza Turabi, Mustafa Cemil Kılıç, Mustafa Çağrı, Mustafa Çavdar, Mustafa Çevik, Mustafa Hizmetli, Mustafa İslamoğlu, Mustafa Öztürk, Mustafa Sağ, Mustafa Varlı, Mustafa Yıldız, Nedim Yılmaz, Orhan Kuntman, Osman Nebioğlu, Ömer Çelik, Ömer Fevzi Mardin, Ömer Nasuhi Bilmen, Ömer Rıza Doğrul, Ömer Sevinçgöl, Rıza Çiloğlu, Sadi Irmak, Sadrettin Gümüş, Salih Akdemir, Süleyman Ateş, Şaban Piriş, Şeref Aziz Taha - Kemal Çelik, Talat Koçyiğit, Ümit Şimşek, Yaşar Nuri Öztürk, Ziya Kazıcı-Necip Taylan.

Bu konuda en çarpıcı nokta ise şudur: Meâlcilerin neredeyse tümü, Kur'an-ı Kerim'deki «*Müslim*» ve «*Müslimler*» anlamına gelen kelimeleri «*Müslüman*» ve «*Müslümanlar*» şeklinde aktarmak suretiyle Kur'an üzerinde eşine ender rastlanan örtülü bir operasyon gerçekleştirmişlerdir. Bunun farkına varabilmek için Arap dili ve edebiyatını uzmanlık düzeyinde bilmek, Arapçayı ana dil olarak kullanıyor olabilmek, bununla birlikte İslâmî ilimlerde geniş kültüre sahip bulunmuş olmak şarttır. Bu niteliklere sahip insan sayısının Türkiye'de yok denecek kadar az olması, meâlcilerin işini oldukça kolaylaştırmıştır.⁴

Genel olarak, açıktan kutsal değerlere yapılacak saldırılara karşı çok basit yaptırımlar varsa da bunlar salt İslâm'a ait mukaddesatı aşağılama suçlarına karşı değil, «*Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama suçu*» olarak öngörülmüştür.⁵ Bu madde, Türkiye'de İslâm'a duyulan kin ve nefretin gizli sınırlarını barındırmaktadır. Nitekim Kur'ânî değerler üzerinede örtülü hile yoluyla saldırı ve yıkım amaçlı girişimlere karşı, Türk ceza kanunları arasında hiçbir madde bulunmamaktadır. Bu ise İslâm'ın herhangi bir yolla Türkiye'ye sıçrama yapmaması için devlet tarafından izlenen bir «*Spekülatif saklayıcılık*» örneğidir! Bütün bunlar (meâlcilik dahil), çeşitli dinsel ve kültürel araçlarla İslâm aleyhinde ne kadar sıkı önlemler alındığını göstermektedir. Buna benzer örnekler çoktur.

Mesela; İslâm ile Müslümanlık, birbirinden bağımsız iki din olmalarına rağmen bu toplumda 800 yıldır hiçbir akademisyen ve hiçbir ilim adamı bu konuya dokunmamıştır. Bu da yine Müslümanlıktan kaynaklanan bir sır saklama örneğidir.

⁴ «ARAPÇAYI HİÇ BİLMEYEN MEÂL YAZARLARINA» başlıklı bir eleştiri yazan Dr. Mehmet Sürmeli'nin notları şöyledir:

Meâl yazarlarının hem metin dili olan Arapçayı hem de çeviri dili olan Türkçeyi tüm kuralları ve kültürü ile beraber mükemmel derecede bilmesi elzemdir. Bu çerçevede dille alakalı şu hususları yeniden hatırlatmak isteriz; insanların düşündüklerini ve duyduklarını bildirmek için, kelimelerle ve işaretlerle yapmış oldukları bir anlaşma olan dilin beş temel işlevi vardır:

Belli bir anlama yapılan göndermenin simgeleştirilmesi,

Dinleyiciye yönelik tutumun açığa vurulması,

Göndermeye yönelik tutumun açığa vurulması,

Amaçlanan etkinin uyandırılması gerekir.

Anlama yapılan göndermenin de desteklenmesi lâzımdır.

Eğer bir dil, bu işlevlerini yerine getirmeyecek olursa, söyleyenle söylenen arasındaki iletişimin sağlıklı bir şekilde gerçekleştiğinden bahsetmek mümkün değildir. Hatta dilin işlevi bağlamında şu realitenin de gözden kaçırılmaması gerekir: “Dinleyici, görünür simgeleri hatasız biçimde alabilmeli, yani; sadece söylenen sözü doğru olarak işitmek, kullanılan dili bilmekle kalmayıp, kullanılan jest ve ses uyumu gibi kelime dışı simgeleri doğru olarak gözlemlemelidir.” Sözlü kültür ürünleri yazıya geçirilince; sonraki muhataplar kullanılan jest ve mimikleri göremedikleri için, anlamalarında az da olsa kusur vardır. Bu kusuru aşmak, ancak söylenen söze gerçek anlamda şahit olmakla mümkün olabilir. Burada şu hakikati vurgulamak gerekiyor; hiçbir meâl yazarı nüzul dönemi ve anına şahit olmadıkları için göremediklerini meâle yansıtamazlar. İşte bu nedenle Kur'an tercümesi yapmak imkânsızdır.

Diğer yandan konuşulan dillerin mekânı vardır. Buna dilin coğrafyası denir. Dilin iyi anlaşılmasında etkili olan coğrafyasından kasıt, bir dilin anlatım yollarını, o dili konuşan toplumun geçmişini, yaşam biçimini, geleneklerini ve çeşitli özelliklerini belirten önemli ipuçlarını bilmektir. Tüm bu sayılanlar, semantik yapabilmenin de anahtarlarıdır. Bu çerçevede Arap dilini ele alırsak, Kur'an'ın nâzil olduğu dönemindeki dili; o dönemin ve bölgenin, kendisine özgü şartların, Arap örf ve adetlerinin, kısaca bir hayat tarzının ürünü olduğu görülecektir. Kelimelerin anlamı, o çevrenin ve o şartların içerisinde doğmuş, o dönem Arap kültürünün etkisiyle şekillenmiştir. “Belirli bir kültürün ve coğrafyanın oluşturmuş olduğu dil olgusunun ürünlerini; çeşitli amaçlar için ortaya konan metinleri sadece birer araç olarak görmek, çok yönlü bağlamından koparmak suretiyle ele almak, ahlâk dışı bir davranıştır.” Bu sayılan hususların hangi meâl hazırlayıcısı tarafından göz önünde bulundurulduğunu ve ahlaki davranıldığını iddia edebiliriz. Ciddi bir meâl hazırlayabilmek için dil yatağına gidip Arapların örfleri ve deyimleri üzerinde yıllarını veren hangi meâl yazarlarıdır? Bu söylenenlere olumlu cevaplar vermek zordur. Bunlar olmayınca da ortaya mükemmel ürünler çıkarmak mümkün olmuyor.

⁵ 5237 sayılı TCK'nın 216. Maddesi.

Başka çarpıcı bir örnek de şudur:

«Emevi ordularının Türkistan'ı işgal etmesi ve o bölgede işlediği katliamların da yine içyüzü asırlar boyu saklı tutulmuştur. Bu olayın Türk devletleri tarafından en az 800 yıldır toplumdan gizleniyor olması son derece önemlidir. Evet; Milâdî 707-715 yılları arasında cereyan eden bu hadiselerin içyüzü yönetimler tarafından büyük bir titizlikle asırlar boyu toplumdan gizlenmiştir. Günümüzde de Milli Eğitim Bakanlığınca hazırlanan okul müfredatlarında bu olaylarla ilgili en ufak bir bilgi mevcut değildir. Bunun, büyük ihtimalle şöyle bir nedeni olmalıdır:

«Türk Milleti'nin, tarih boyunca özgür ve bağımsız yaşadığı, hiçbir yabancı siyasi gücün boyunduruğu altına girmediği düşüncesi, nesillerin zihnine yerleştirilmelidir.»

Türk milleti bunu bir ülkü olarak benimsemiştir. Dolayısıyla bunun aksi yaşanmış olsa bile Türklerde yüzyıllar boyu böyle bir politika izlenmiştir. Böylece toplumda özgürlük, bağımsızlık ve devlete bağlılık ruhu kuşaklar boyu yaşatılabilmektedir. Son yıllarda artan faşizan akımlar bundan kaynaklanmış olabilir. Bunun bir yansıması olarak Türklerin Emevîler tarafından katliama uğratıldığı, putlarının ateşe verildiği, yüzbinlerce Türkün esir alınıp *Basra, Kûfe, Şam, Kahire, Mekke* ve *Medine*'de esir pazarlarında satıldığı hakkında -yakın zamana kadar- hiçbir Türkün en ufak bir bilgisi yoktu.

Bu olayları toplumdan gizleyebilmek için, Türk devletlerinde (*yönetici olan*) Sünnîler, sürekli olarak Muaviye lehinde propaganda yaptırmışlardır. Onun, Muhammed aleyhisselâmın kayın biraderi ve vahiy kâtibi olduğunu sıkça gündeme getirerek gerçekleri örtbas etmeyi başaramışlardır. Çünkü Muaviye sülalesi döneminde Türklerin yaşadığı dramatik olaylar ve uzun yıllar süren esaret hayatının içyüzü eğer ortaya çıkacak olursa, iki önemli sırrın ifşa olacağından çekinilmiştir:

Bunlardan **birincisi**: İddia edildiğinin aksine Türklerin her zaman özgür ve bağımsız yaşamamış olduğu gerçeğidir. Bunun topluma yansımasından çekince duyulmuştur. **İkincisi** ise şudur: Bütün bu veriler, İslâm'ın alternatifi olarak Türkler tarafından üretilmiş olan **Müslümanlığın** İslâm'dan tamamen ayrı bir din olduğunu kanıtlamaktadır. Türk devletlerinde yönetimler, bunun da topluma yansımasından daima çekinmişlerdir.

Günümüzde toplumdan gizlenen çok önemli sırlardan biri de Osmanlı Devleti'nden önceki Müslüman Türk devletlerinde resmi dilin Farsça olduğudur. Çağımızın Türk insanından bu gerçek sıkı bir şekilde gizlenmektedir.

Başka çarpıcı bir örnek de şudur:

Hakkarili **Nehri Şeyhleri** ve ardılları olan **Bitlisli Arvasîler** tarafından (1880-1913 yılları arasında) çıkarılan karışıklıklar, katliamlar ve Osmanlı Devleti'ne karşı girişilen isyanlar da (*bugünkü tarih itibarıyla*) 140 yıldır aynı şekilde gizli tutulmaya çalışılan çok önemli gerçeklerden biridir. Derin devletin ayaklarından biri olan bir holding, bu sırların ortaya çıkmaması için yıllardır olağanüstü çaba harcamaktadır. 1925 yılında oğlu ile birlikte Diyarbakır'da idam edilen Nehrili Şeyh Abdülkadir, bu dev şirketin çıkardığı bir ansiklopedide "**şehir**" olarak nitelenmiştir. (Bkz. Türkiye Gazetesi, İslâm Âlimleri Ansiklopedisi, Cilt: 18, s. 211. Tarihsiz-İstanbul.) Oysa bu şahıs, 1880 yılında babası Şeyh Ubeydullah ile birlikte 5000 kişilik bir çetenin başında İran'a saldırmıştır; Tüyer ürperten ve "**Miyanduab Katliamı**" diye tarihe geçen olayın tertipçisidir. Dahası; bir şiirinde "**bütün Türkleri utanmazlıkla**" nitelemiştir! (Bkz. **Behçet Cemal**, Şeyh Sait İsyani, Sel Yayınları s. 88-89. İstanbul-1955.)

Bu önemli sırların gizli tutuluyor olmasının temel nedeni ise şudur: Nakşibendiliği 1826 yılında Hindistan'dan getirip Osmanlı toplumuna aşıl原因 (Kürt kökenli) **Halid Bağdadi**'nin birinci derecede

temsilcileri *Nehri* ve *Arvasi* şeyhleridir. Türkler tarafından Orta Asya’da kurulan bu tarikat, Türkiye’de öncelikle bu iki ailenin yoğun çabalarıyla yaygınlık kazanmıştır. Onun için Türk faşistleri, (*Kürtleşmiş Arap kökenli olduklarına bakmadan; Türk kimliğinin önemli bir simgesi olan Halidîliğe yaptıkları katkının ödülü olarak*) bu iki aileyi koruma altına almışlardır. Nitekim Nakşibendi Tarikatı -yeni adıyla- “*Halidilik*”, aynı zamanda Türk Müslümanlığının önemli dayanaklarından biridir!⁶»

İslâm’ın bütünlüğünü hedef alma

Müslümanlığın önemli karakterlerinden biri de İslâm’ın bütünlüğünü ortadan kaldırmaktır. Nitekim müslümanlar gerek kurdukları tarikatlarla, gerekse resmi kurumlarıyla bu amacı gerçekleştirmek için son bin yıl boyunca yoğun çaba harcamışlardır. Bu görevi, (*belli kripto gruplar*) çeşitli yollarla üstlenmiş ve gerçekleştirmeye çalışmıştır. Onun için, ancak profesyonel araştırmacılar tarafından izlenebilen “*Müslümanlık kriptolojisi*” büyük önem taşımaktadır.

İslam (*Müslümanlığın aksine*) güçlü disiplinlere sahip sistematik bir vahiy dini, evrensel bir yaşam ve yönetim biçimidir. İslam’ın kısa tanımı budur. Güçlü bir bütünlüğe sahiptir. Onun “*nas ile sabit*” bir tek kuralını inkâr etmek, dinden çıkmak için yeterli neden sayılır. Örneğin Müslim iken; domuz etinin haram olmadığını ileri süren, ya da farzlardan birini veya şura sistemini inkâr edenin İslam ile ilişkisi kendiliğinden kesilir. Müslim kişi, böyle bir kimse ile evlenemez, kestiğini yiyemez, şahitliğini kabul edemez, lehinde oy kullanamaz, onunla komşuluk ve ortaklık edemez.

Müslümanlığa gelince bu dinin hiçbir tanımı ve sınırı yoktur. Çünkü çoğu İslam’dan olmak üzere, öğeleri çeşitli dinlerden devşirilmiş ve harmanlanmış hayal ürünü bir inançsal yapıdır. Müslümanlık daha çok efsanelerden, hurafelerden, keramet hikâyelerinden, kahramanlık destanlarından, milli sembollerden ve geleneklerden örülerek zaman içinde geliştirilmiş *mitolojik-mistik* karakterde beşeri ve yapay bir dindir. Örneğin bu efsanelerden biri de (*Müslümanlığın İlk kurucularından olan*) Ahmed-i Yesevi tarafından yazılmış “*Arslan Baba Hikâyesi*”dir. ⁷ Bu hikâye bütünüyle gerçek dışıdır.

⁶ Bkz.

* **Ahmet Deniz**, Şeyh Ubeydullah Nehri’nin Siyasi Faaliyetleri (Yüksük Lisans Tezi); Mardin Artuklu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı-2017;

* **Dr. Melike Sarıkçıoğlu**, İran Arşivlerine Göre Şeyh Ubeydullah İsyanı, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, Sosyal Bilimler Dergisi Cilt 3- Sayı 5. Haziran 2013;

* **Alişan Akpınar**, Sezen Bilir, Tacim Sebüktegin, Şeyh Ubeydullah İsyanı Üzerine Yeni Belgeler. <http://www.artizan.org/artizan-arsivi/seyh-ubeydullah-isyani-uzerine-yeni-belgeler/>;

* Kürt kimliğini tamamen inkâr eden **Ahmet Arvasi**’nin, “*Doğu Anadolu Gerçeği*” adlı kitabı da bu münasebetle incelenmeğe değer.

⁷ Mitolojik “*Arslan Baba*” hikâyesi aynen şöyle anlatılmaktadır:

«*Arslan Baba, menkabeye göre ashâbın ileri gelenlerindendir. Meşhur bir rivâyete göre dört yüz sene ve diğer bir rivâyete göre de yedi yüz sene yaşamıştır. Onun Türkistan’a giderek Hoca Ahmed’i irşada memur olması, bir mânevî işârete dayanıyordu: Hz. Peygamber’in gazâlarından birinde, ashâb-ı kiram nasılsa aç kalarak onun huzuruna geldiler; biraz yiyecek istirham ettiler. Hz. Peygamber’in duası üzerine Cibrîl-i Emîn. Cennetten bir tabak hurma getirdi. Fakat o hurmalardan bir dânesi yere düştü. Hz. Cibrîl dedi ki: “Bu hurma sizin ümmetinizden Ahmed Yesevî adlı birinin kismetidir. Her emânetin sâhibine verilmesi tabû olduğu için Hz. Peygamber, ashâbına, içlerinden birinin bu vazifeyi üzerine almasını teklif etti. Ashâptan hiç biri cevap vermedi; yalnız Baba Arslan inâyet-i risâletpenâhî ile bu vazifeyi üzerine alabileceğini söyledi. Bunun üzerine Hz. Peygamber, o hurma dânesini eliyle Arslan Baba’nın ağzına attı ve mübârek tükürüklerinden de ihsan etti. Hemen hurma üzerinde bir perde zâhir oldu ve Hz. Peygamber, Arslan Baba’ya, Sultan Ahmed Yesevî’yi nasıl bulacağını ta’rif ve ta’lim ederek onun terbiyesiyle meşgul olmasını emretti. Bunun üzerine Arslan Baba Sayram’a -yâhut Yesi’ye- geldi ve üzerine aldığı vazifeyi yerine getirdikten sonra, ertesi yıl vefat eyledi.*» Bkz. Prof. Dr. Fuad Köprülü, Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar, s.28, 29. Ankara-1993

Müslümanlıkta helâl haram ayırımı kişiye ve muhite göre değişir. Örneğin domuz eti müslümanlıkta haram değil “iğrenç” olarak nitelenir; keza alkol almak haram değil, fakat “şişede durduğu gibi durmaz.” diye örtülü bir eleştiri konusudur. Süt kardeş ile evlenmek için hiçbir engel yoktur. Nitekim bu konuda Türkiye’de bir yasa mevcut değildir. Süt emzirme tutanağına hiç kimse tanık olmamıştır.

İslam’ın üç temel özelliği onun (*kâğıt üzerinde de olsa*) günümüze kadar ulaşmasını sağlamıştır.

- 1) İman Kurumu
- 2) Tevkifiye yasası
- 3) Ef’âl-i mükellefîn sistemine dayalı disiplinleri.

Bu temel özellikler, (*uygulanmasa bile*) İslam’ın sonsuza kadar devam edeceğini kanıtlamaktadır. Müslümanlığın ise hiç bir kurallı şekli yoktur. Onun için bu din, her insana ve her muhite göre farklı karakterlerde ortaya çıkar. Hiçbir kalıcılığı yoktur.

Saptırmacılık

Müslümanlık İslâm’dan saptırılmış bir din olduğu için tabiatıyla bu din özü itibarıyla gerçekleri saptırıcı bir karaktere sahiptir. Unutulmamalıdır ki kurduğu ikinci cahiliye rejimiyle saptırma geleneğini başlatarak bu ve benzeri dinlerin kurulmasına kapı aralayan kişi Muaviye’dir. Onun için bu şahsın çabaları sonucu 661 yılında İslâm’ın ortadan kaldırılmasıyla onun boşluğunu dolduran dinlerin ve dinsel akımların bir kısmı Muaviyeci, öbür kısmı da Muaviye karşıtıdır. Bunların hepsi de saptırıcı karaktere sahiptirler. Bu gerçek elbette bir tesadüf olamaz. Nitekim Anadolu Müslümanlığının bir ekolü olan Milli Türk Sünniliği Muaviyecidir ve (*aşağıda kanıtlanacağı üzere*) saptırıcıdır. Buna mukabil, yine Anadolu Müslümanlığının bir diğer ekolü olan Alevilik Muaviye karşıtlığı temeli üzerinde kurulmuştur ve aynı şekilde saptırıcıdır. Bu da Muaviye’yi saptırmacılığın tarihi sembolü haline getirmiştir. Çünkü onu sevenler de ondan nefret edenler de bu geleneği ondan devralmışlardır.

Saptırılmış tarihin önemli bir kısmı Muaveye ile ilgilidir. Muaviye’nin (602-680) kişiliği çok tartışmalıdır. Yandaşları olanlar da kendisinden nefret edenler de onun hakkında çok abartılı iddialarda

Müslümanlığın iki kurucusundan biri olan Ahmed-i Yesevi’nin, kitabında yer verdiği bu hikâye bile tek başına Müslümanlığın nasıl bir din olduğunu gözler önüne sermektedir. Günümüz Türkiye’de Yesevî adına yapılan yoğun propagandalar, kurulan Yesevî üniversiteleri ve tertip edilen Yesevî sempozyumları, kripto ekiplerin, İslam’a karşı nasıl mücadele ettiklerini kanıtlamaktadır.

Müslümanlığın iki kurucusundan ikincisi olan Abdulhalık Gucdevanî’nin başlattığı mistik akıma Hint dinlerinden aldığı temel kurallar da yine Müslümanlığın içyüzünü büyük ölçüde deşifre etmektedir: Sanskritçeden Arapça ve Farsça kalıplara aktardığı bu kurallar şöyledir: «*Hûş Der Dem, Nazar Ber Kadem, Sefer Der Vatan, Halvet Der Encümen, Yâdkerd, Bâzgeşt, Nigehdâşt, Yâddâşt.*» Bu şahsın ölümünden 139 yıl sonra dünyaya gelen Muhammed Bahaeddin Buhari, bu 8 kurala üç tane daha ekleyerek akıma katkı sağlamıştır. Bu üç kural ise şöyledir: «*Vukûf-i zamânî, Vukûf-i adedî, Vukûf-i kalbî, Vukûf-i.*» Bu üçüncü şahıstan sonra “*Nakşbendî*” adını alan akım, Müslümanlığın iki ekolünden birini oluşturmuştur. Türkiye’deki Müslümanların “*Sünni grubu*” Nakşbendî, “*Alevî grubu*” ise Yesevî eğilimlidir.

bulunmuşlardır. Buna rağmen bilimin ve belgelerin ışığında yazılan tarih Muaviye'yi gerçek kişiliği ile tespit etmiştir. Bu konudaki kanıtları şöyle açıklamak mümkündür:

«Mekke site devleti'nin yönetimi, Rasûlullah'ın (s) beşinci atası olan Kusay bin Kilâb zamanından beri Hâşimî ailesinin elinde bulunuyordu. Sonraları Devlet başkanlığına yine bu ailenin ileri gelenlerinden Rasûlullah'ın (s) *üçüncü atası olan* Haşim seçildi. Fakat yeğeni Ümeyye bin Abdişems amcası Haşim ile rekabete girdi. Ondan sonra Haşim'in soyundan gelenlerle Ümeyye'nin soyundan gelenler arasında siyasi çekişmeler başladı ve yıllar boyu devam etti. Rasûlullah (s), İslâm'ı tebliğ başladığı sırada Devletin yönetimi amcası Ebu Talip'ten sonra Ümeyyeoğullarından Ebu Süfyan bin Harb'in eline geçmişti. *Daru'n-Nedve* adındaki halk meclisi, devlet başkanı *Ebu Süfyan* tarafından yönetiliyor ve yönlendiriliyordu. Bu sırada ortaya çıkan İslâm'a çağrı hareketi bu iki aile arasındaki çekişmenin tırmanmasına önemli bir bahane oluşturdu.» Bkz. Feriduddin AYDIN, Kur'an'daki Din İslâm mı Müslümanlık mı.

yukarıdaki ön açıklama ışığında Muaviye'yi deşifre eden -*özellikle*- şu olaylar çok önemlidir:

- 1) Süfyanîlerle Haşimîler arasındaki kavgalar Mekke'nin fethedildiği 11 Ocak 630 sabahına kadar (21 yıl) devam etti. Olay buraya kadar, iki aile arasında tamamen siyasi bir mahiyet taşıyordu. Yaklaşık yüz yıl sonra dinselleştirilerek Sünni-Şii kavgasına dönüştürüldü.
- 2) 12 000 kişilik ordunun başında Rasûlullah'ın (s) Mekke'yi aldığı sabaha kadar, Ebu Süfyan, karısı Hind ve oğlu Muaviye, İslâm'ı kabul etmemişlerdir. Böylesi duyarlı saatlerde bu üç kişinin sözde iman etmiş olması inandırıcı değildir.
- 3) Rasûlullah (s) -*Medine'de İslâm Devletini kurduktan sonra*- bu üç kişiyi büyük bir başarıyla sakinleştirmiş, Muaviye ve babasına pasif görevler vererek ortalığı karıştırmalarına engel olmuştur.
- 4) Yıllar sonra ikinci halife Ömer bin el-Hattab (r) bu adamların artık eski huylarından vazgeçmiş olduklarına kanaat getirerek Muaviye'yi Şam'a vali atayınca bu şahıs orada adeta pusuya yatarak geleceğini planlamaya fırsat bulmuştur.
- 5) Muaviye, yakını olan ikinci halife Osman bin Affan'ın (r) şehid edilmesini fırsat bilerek İslâm toplumunu anarşiye sürükledi. Cemel olayının arka planında Muaviyecilerin oynadığı rol son derece önemlidir.
- 6) Muaviye'nin körüklediği Anarşi ortamında Halife seçilen Ali bin Ebi Talib (r), ortalığı yatıştırma fırsatını bulamamıştır. Büyük olasılıkla halife Ali (r) esasen siyasi beceriye sahip değildi. Çünkü o, son derece insancıl, hoşgörülü bir karaktere sahipti. Otoriter bir yönetici değil, çok değerli bir âlim idi. Tecrübeler göstermiştir ki âlim kişi siyasette pek başarılı olamaz. Onun için İmam Ali (r), fitne alevleri içinde yanılmış ve bocalamış olabilir.
- 7) "*Müesses nizama*", yani kurulu siyasi düzene karşı silahlı eylem girişiminde bulunmak (*İslâm hukukunda*) kesinlikle yasak olmasına rağmen Muaviye, meşru devlet başkanı Ali bin Ebi Talib'e (r) karşı seferberlik ilan etmiş Sıffin mevkiinde cereyan eden savaşta (aralarında değerli sahabilerin de bulunduğu) binlerce mü'minin şehit edilmesine neden olmuştur.
- 8) Tahkim olayı sırasına, Muaviye'nin temsilcisi, halifenin temsilcisini yanıltarak fitneye öncülük etme yanılışına düşmüştür. Bu iki değerli sahabe Muaviye yüzünden İslâm Ümmetinin karşısında küçük düşmüş, tarihe lekeli olarak geçmişlerdir.

9) Muaviye İslâm devletini teslim aldıktan sonra Şura sistemini ve hilafet kurumunu (geri dönüşsüz şekilde) ortadan kaldırarak, cahiliyeden kalma bir yönetim sistemi olan mutlakiyet rejimini geri getirmiştir. Bu suretle (Osmanoğlu Abdülmecid Efendi'ye kadar) devam eden 98 sembolik halife, gerçek halifeler diye tanıtılarak saptırılmış bir tarihin yazılmasına öncülük etmiştir.

10) Muaviye, İslâm Ümmetinin Şii ve Sünni diye iki düşman cepheye ayrılmasına ve 1000 yıldan fazladır birbiriyle çekişmelerine ve zaman zaman savaşmalarına yol açmıştır. Ona yandaş olan Sünniler bile (Moritanya'daki ve Yezidilerdeki nadir istisnalar hariç) hiç kimse erkek çocuklarına Ebu Süfyan, Muaviye ve Yezid, kız çocuklarına Hind adını vermemektedirler.

11) Muaviyeden itibaren 40 yıl boyunca Cuma günleri cami mimberlerinden son Halife Ali bin Ebi Talib'e (r) lânetler okunmuş, nihayet bu gelenek Ömer bin Abdülaziz (r) tarafından kaldırılmıştır. Vahhabîler ve onların izinde yürüyen şiddet yanlısı selefler bunun aksini ileri sürüyor iseler de tarihi belgeler bu gerçeği kanıtlamaktadır.

12) Muaviye adı, Arapça'da "havlayan" demektir.⁸ Rasulullah (s) bütün çirkin isimleri değiştirdiği halde onun adını değiştirmemiştir.

Müslümanlar arasında sürekli bir tarih saptırmacılığı akımı vardır. Bu eğilim, Müslümanlıktan kaynaklanan din anarşisinin sonuçlarındandır. Ciddi ilim adamları bundan rahatsızdırlar.⁹ Örneğin ünlü akademisyen araştırmacı Prof. Dr. Ahmet Yaşar Ocak'ın aşağıya alıntılanan sözleri bu konuda önemli mesajlar sayılır. Asırlar önce çeşitli dinlerden, bu arada İslâm'dan aşırılan ve sentezlenen değerlerle üretilmiş yapay dinler ve yazılmış gerçek dışı tarihler bir yana, sırf Cumhuriyet döneminde girilen tarih uydurmacılığı hakkında bu zatın kaydettiği aşağıdaki tespitler çok önemli ve ilginçtir:

*«Türkiye'nin yaşadığı sosyal ve ideolojik çalkantılar, buhranlar yüzünden yalnız popüler tarih yazıcılığında değil, ona temel oluşturması gereken akademik tarih yazıcılığında dahi egemenliğini sürdüren, değişik ideolojik motivasyonların güdümündeki bir "tarihin saptırılması" (déformation historique) sürecinin yaşanmakta olmasıdır.»*¹⁰

*«Kemalist resmi ideolojisinin, İslâm'ı devre dışı bırakarak daha çok İslâm öncesi Türk tarihine referans veren milliyetçi bir yaklaşım içinde Batı kültürüyle entegre olmaya yönelik bir tarih perspektifi biçiminde yürüttüğü bu "saptırılmış tarih" yaklaşımı, 1960'lardan itibaren, o zamanlar Türkiye'de henüz yükselmeye başlayan Marksist ideolojinin tarih perspektifiyle karşılık gördü.»*¹¹

*«Türkiye'de Alevî Bektaşî kimliğinin yükselişiyle beraber özellikle popüler amatör tarih yazıcılığının bir kesiminde yepyeni bir "saptırılmış tarih" yaklaşımını daha gündeme getirdi.»*¹²

⁸ Bkz. Wikipedia:

أصل اسم معاوية عربي ويعني جرو التعلب أو الكلب، وهو اسم علم شخصي مذكر عربي، وله انتشار في العالم العربي، وهو أسم فاعل من عاوى. والعوي صوت ابن آوى

⁹ Bkz. Prof. Dr. Ahmet Yaşar Ocak, tarih saptırmacılığından şikâyetçidir. Bkz. Prof. Ahmet Yaşar Ocak, Türkiye'de Tarihin Saptırılması Sürecinde Türk Süfiliğine Bakışlar, s. 8, 9. İletişim yy. 2. Baskı. İstanbul-1996.

¹⁰ Bkz. Prof. Dr. Ahmet Yaşar Ocak, Türkiye'de Tarihin Saptırılması Sürecinde Türk Süfiliğine Bakışlar, s. 8. İletişim yy. 2. Baskı. İstanbul-1996.

¹¹ A.g.e. aynı sayfa.

¹² A.g.e. S.9.

«Alevî Bektaşî kesimine mensup yazarların yapmaya çalıştığı amatör tarihçiliğin yayın alanındaki örnekleri büyük çoğunluğuyla bu Alevî perspektifinin “**saptırılmış tarih**”inin ilginç örneklerini âdetâ bir patlama noktasına getirdi ve sürdürüyor.»¹³

«Türkiye toplumu henüz geleneksellikten modernizme geçişin krizini yaşarken, bu geçişte belki kendisine en iyi yardımcı olacak, kafasını toparlamasını sağlayacak, ufkunu, dünya görüşünü genişletecek araçlardan birinden, sağlıklı bir tarih perspektifinden yoksun gibidir. (...) “**saptırılmış tarih**” şuuru, kültürel ve etnik çeşitliliği vaktiyle hazmetmiş ve bunun ne demek olduğunu fiilen yaşamış bir tarihin içinden gelen modern Türk toplumunun bu noktadan hızla geriye doğru giderek kendi içindeki etnik, kültürel ve dinî farklılıkları dışlama noktasına dönmesine sebebiyet vermektedir.»¹⁴

Yukarıda göreceli olarak sergilenen dört önemli karakterin yanında Müslümanlığı deşifre eden daha birçok özellik bulunmaktadır. Örneğin bunlardan biri de bağlısını dinsel duyguları sömürmeye özendirme. Müslümanlığı İslam’dan ayıran önemli niteliklerden biri de budur. Onun içindir ki müslüman kişi, başkalarını çıkarlarına alet etmek için dinsel değerleri herhangi bir bahane ile çok sık şekilde gündeme getirir. Dindarlık şovlarıyla muhataplarını etkilemeye çalışır. Nitekim günümüzdeki derin ahlâk çöküntüsünün en büyük nedenlerinden olan “din sömürüsü” müslümanlar arasında oldukça yaygındır. Sadece dindar müslümanlar değil, aynı zamanda laik müslümanlar, hatta ateist müslümanlar bile dini duyguları sömürmekten kendilerini alamazlar.

Örneğin 1994 yılında (3-7 Kasım tarihleri arasında gerçekleştirdiği İsrail ziyareti sırasında Türkiyeli ateist bir Müslüman başbakan, oradaki insanlara şirin gözükebilmek için “*Vaat Edilmiş Topraklara ayak basmaktan gurur duyuyorum*” demişti.¹⁵ Kuşkusuz bu, çok fahiş bir din sömürüsü örneğidir.

Müslümanlardaki yaygın şekilcilik ve taklitçilik de yine müslümanlıktan kaynaklanmaktadır. Unutulmamalıdır ki sırf İslam’a ait olan namaz, oruç, hac, zekât, kurban ve cenaze namazı gibi değerlerin müslümanlığa kılıf olarak giydirilmesi, temelde bu dinin taklitçilikle kurulduğunu kanıtlamaktadır. Nitekim Müslümanların yüz yıl önce Avrupalılara ait alfabeyi ve hafta sonu tatil gününü kabul etmeleri, bin yıllık yasalarını Avrupa yasalarıyla değiştirmeleri, bütün milli giyim stillerini tamamen terk edip Avrupalılar gibi giyinip kuşanmaları, onlar gibi traş olmaları, gençlerinin batılı gençler gibi saçlarına jöle ile şekil vermeleri, onlar gibi küpe takmaları, kullanılan makyaj biçimleri, iş yerlerine örneğin; (eski “perukar” yerine) berber, daha sonra kuaför; aşhaneye lokanta, daha sonra restoran (restaurant); sergi mekânlarına şovrum (showroom) gibi isimler verilmesi müslümanlardaki batı hayranlığının ve batı taklitçiliğinin boyutlarını gözler önüne sermektedir. Batıyı bu kadar taklit etmelerine ve yarım asırdan fazladır Avrupa Birliği’ne girebilmek için olağanüstü çaba harcamalarına rağmen bu örgütün müslümanları üye olarak kabul etmemesi ise çok ilginçtir.

Görüldüğü üzere, bütün bu kareleri yanyana getirdiğimiz zaman Müslümanlığın fotoğrafı netleşmeye başlıyor. Ancak bu dinin niçin ve nasıl üretildiği üzerinde yeniden düşünmek gerekiyor. Çünkü her gün şekil değiştiren Müslümanlığın özellikle son yıllarda tarikatçılıkla yeniden yapılandırılması bu dinin dönem dönem revize edildiğini kanıtlamaktadır. Son bir asırdır Müslümanlığa yeni hurafeler eklenirken eski bid’atler de yeniden tahkim edilmiştir. Örneğin Halidiliğin ve Nurculuğun katkılarıyla

¹³ A.g.e. S.9, 10.

¹⁴ A.g.e. S.9, 11.

¹⁵ Türkiye’de, bu tarihte yayınlanan gazetelerin hepsinde bu habere yer verilmiştir.

Müslümanlığa can suyu verilmiştir. Kerametçiliğe ve türbeciliğe hız kazandırılmıştır. Üfürükçülük, muskacılık, ölü için düzenlenen (çelenkli, alkışlı, katafalklı) merasimler, özellikle yaygınlaşan kandilcilik, cumacılık, mevlitçilik, cevşencilik ve türbancılık Müslümanlığın üzerindeki bulutları dağıtarak onu bütün nitelikleri ve özellikleriyle gözler önüne sermiştir. Müslümanlar arasında yaygınlaşan riyakârlık, liderleri kutsallaştırma, sahtecilik, kriminal suçlar, teşhircilik, uyuşturucu ve içki kullanımı, kumar, faiz, hırsızlık, dolandırıcılık, gasp, değnekçilik, asker uğurlama adı altında sergilenen magandalık örnekleri, kadına ve hayvana şiddet kullanma, bilgi kirliliği, çevre kirliliği ve genel olarak kural tanımazlık Müslümanlığı ve Müslümanları bütün dünyanın gözü önünde tanınır hale getirmiştir. Bir dinin niçin ve nasıl üretildiğini merak eden her insanın Müslümanlığı ve Müslümanları incelemesi yeterlidir.

